

Harminckettes baka vagyok én

Amikor még békebeli volt itt a világ,
Kassán és Pozsonyon túl,
Bakasapka mellett nyílt a búzavirág,
Úr volt még a vitéz úr.

A nagykörúton már hajnalban
Szólt a cifra rezes banda.
A mellemre kitűztem a rézmedáliát,
Harsogott a Dunánál:

Hogy harminckettes baka vagyok én,
Kék paroli mosolyog a blúzom elején.
Nincs még sarzsim, de holnapra lesz,
Galléromra a hadnagy úr csillagokat tesz.

Ferenc Jóska adta ezt a mundért rám,
Nincsen lovam, de víg vagyok mindig ám!
Mert harminckettes baka vagyok én,
Re-ce-ce, gyalog masírozok én.

Emlékszem, hogy felragyogott az Üllői út
reggel, ha gyakorlat volt.
De sok lánynak adott ott a sarkon randevút,
délcegen a hadnagy úr.

Fejérváry Géza báró alatt, nyerített a Ráró,
Kitűztem a fülem mellé a vergóliát,
néztek is az apácák.

Mert harminckettes baka vagyok én,
Kék paroli mosolyog a blúzom elején.
Nincs még sarzsim, de holnapra lesz,
Hadnagy úr a galléromra csillagokat tesz.

Ferenc Jóska adta ezt a mundért rám,
Nincsen lovam, mégis büszke vagyok ám!
Mert harminckettes baka vagyok én,
Re-ce-ce, gyalog masírozok én.